in perſonam non tranſit, ſed quiſque cum eo ſepeliri debet, cap. 2. de auct. & uſu pall. II. 29
per Pallium non confertur plenitudo officii Pontificalis & nomen Archiepiſcopale, cap. 3. de auct. & uſu pallii. II. ibid.
Pallii uſus, Can. 1. diſt. 100. I. 122
honor niſi meritis exigentibus & poſtulanti, non datur, Can. 2. & 3. diſt. 100. I. ibid.
interdictus Honorato, Can. 8. diſt. 74. I. 93
uſum diebus ſolemnibus habet Archiepiſcopus Miſſam celebrans in qualibet Eccleſia ſuæ Provinciæ, cap. 6. de auct. & uſu pallii. II. 30
cum uſu Pallii aliqua privilegia ſimul conceduntur, Can. 9. 10. & 11. diſt. 100. I. 123
traditio per objectum criminis vel defectûs retardari non debet, niſi objiciens firmet juramento vera eſſe objecta, cap. un. de auctor. & uſu pallii. in Extrav. II. 393
Pallio uti licet iis in Cœna Domini, quibus eſt ab Apoſtolica Sede permiſſum, Can. 56. diſt. 1. de conſ. I. 452
Archiepiſcopo intra quamlibet Eccleſiam Provinciæ, ſed extrà non poteſt, cap. 1. de auct. & uſu pallii. II. 29
ſemper utitur & ubique Romanus Pontifex in Miſſarum ſolemniis; alii verò in Eccleſiis ſuis, & certis tantùm diebus, cap. 4. de auct. & uſu pallii. II. ibid.
indifferenter utuntur Archiepiſcopi extra ſuas Provincias in Hiſpania, cap. 5. de uſu & auct. pallii. II. ibid.
Palpebræ cum infuſione crebra atteruntur, etiam acies pupillæ vitiatur, Can. 1. diſt. 49. I. 63
Panis, vinum & aqua in Sacramentis ſunt offerenda, Can. 1. & 5. diſt. 2. de conſ. I. 453. 454
eſt ante conſecrationem, ſed verbis Chriſti in ejus corpus mutatur, Can. 55. diſt. 2. de conſ. I. 460
vitæ æternæ non corpus ſed animæ ſubſtantiam fulcit, Can. 56. diſt. 2. de conſ. I. ibid.
efficitur corpus Chriſti per benedictionem, Can. 61. diſt. 2. de conſ. I. ibid.
Panis & vini ſubſtantia in corpus & ſanguinem convertitur, Can. 69. diſt. 2. de conſ. I. 461
Panormitana civitas, Can. 2. 16. q. 4. I. 274
Papa ſenioris Romæ, Can. 7. diſt. 22. I. 30
à nemine judicandus eſt, niſi deprehendatur à fide devius, Can. 6. diſt. 40. I. 53
majora negotia & difficiliores cauſarum exitus debet finire, Can. 4. diſt. 45. I. 58
rogat Impp. ut Reatinam aut Tuſculanam Eccleſiam Colono Diacono concedant, Can. 16. diſt. 63. I. 84
quoslibet Clericos de quacunque diœceſi convocare poteſt, Can. 123. 1. q. 1. I. 140
pro Sarracenis jubet populum congregari, & eis ad littus maris occurrere, Can. 7. 23. q. 8. I. 327
gregis proprii in omnibus ultor debet eſſe & præcipuus adjutor, Canon. 8. 23. quæſt. 8. I. ibid.
cujuslibet Eccleſiæ Clericos poteſt ordinare, Can. 20. & 21. 9. q. 3. I. 211
de electione ſui ſucceſſoris antè decernere non poteſt, Can. 10. diſt. 79. I. 98
Epiſcopo interveniente quendam Acolythum ordinavit, Can. 121. 1. q. 1. I. 140
anathematizavit eos qui eum ceperunt, vel qui deinceps aliquem Epiſcoporum ceperint, Can. 30. 23. q. 4. I. 314
ſolus diſpenſat ut filius in Eccleſia paterna immediatè ſuccedat, cap. 17. de filiis Presbyt. ord. vel non. II. 41
eſſe non poteſt ſine Canonica electione Cardinalium, Can. 1. diſt. 79. I. 97
quibus eſt inimicus, his nec loqui debemus, Can. 15. 11. q. 3. I. 223
ſolus diſpenſat ſuper pluralitate Beneficiorum cum ſublimibus & literatis perſonis, cap. 28. de Præb. II. 143
ab eo, quem Papa pro actibus ſuis reprobat, avertere nos debemus, Can. 91. diſt. 93. I. 112
indulgens reo, qui propter abſentiam actoris poſſeſſionem recuperare non poteſt, quòd ei lapſus anni non noceat, intelligitur hæc indulgentia ſecundùm jus commune, cap. 28. de verb. ſign. II. 281
poteſt ſupra jus diſpenſare, cap. 4. de conc. Præb. II. 146
Imperatorem regno privare poteſt ex legitimis cauſis, cap. 2. de ſent. & re jud. in 6. II. 309
concedit licentiam cedendi Epiſcopo, qui ſine mortis periculo in Eccleſia morari non poteſt, cap. 9. de renunc. II. 31
ſi Papa ſcienter commiſit appellationem interpoſitam à ſuo delegato dato cum clauſula App. Rem. juriſdictio primi delegati interim eſt ſuſpenſa quoad executionem, cap. 28. §. Præterea. de offic. & pot. Jud. deleg. II. 51
literis gratioſis derogat poteſtati quam dedit Legato, etſi mentio de hoc non fiat in eis literis, cap. 14. de Præb. in 6. II. 314
ſolus cognoſcit de privilegiis Sedis Apoſtolicæ, cap. 12. de judic. II. 72
ſolus commutat votum ultramarinum, maximè ſi in puerili ætate factum ſit, cap. 2. 5. 7. & 9. de voto. II. 177. 178
dat dilationem, vel indicit redemptionem, cap. 8. eod. tit. II. 178
per reſcriptum mandans Ordinario ut ſubditos ſuos corrigat, non facit ex hoc ipſum delegatum; ideò appellari poteſt ab eo ad ſuperiorem, cap. 12. de offic. Jud. ord. II. 57
mandans Ordinario ut corrigat Clericos ſuæ diœceſis, non datur ei juriſdictio ſuper exemptos, cap. 19. de offic. Jud. ord. II. 58
delegans quæſtionem de jure præſentandi appellatione remota, & ſub ea forma, ut delegatus ad præſentationem ejus, ad quem viderit pertinere, ordinet Eccleſiam: per hoc non debet inſtituere, ſed pronunciare: & is ad quem pertinet, inſtituet: & ſi juri ſuo detrahitur licitè appellat, cap. 15. de offic. & pot. Jud. deleg. II. 48
Papa ſuperſtite, eo inconſulto, de electione futuri Pontificis nemo audeat loqui, Can. 2. diſt. 79. I. 97
revocante ad ſe cauſam aliquam, non valet proceſſus per minorem Judicem factus, ſicut non valeret ſi fuiſſet ab eo legitimè appellatum, cap. 56. de appel. II. 128
mandante Capitulo ut aliquem in Canonicum recipiant, & Præbendam, ſi qua vacat, conferant: ſi de mandato ſcientes alii conferunt, coguntur primum recipere, & de reditibus Eccleſiæ loco Beneficii providere, donec Præbendam habeat, cap. 27. de Præb. II. 142
ad mandatum Papæ non tenetur quis providere illi, qui Beneficium in literis tacuit, vel cui ſine ſcandalo provideri non poteſt, cap. 6. de Præbend. II. 139
Paphnutius Confeſſor, Can. 12. diſt. 31. I. 42
Paphnutii diſſuaſu Nicæna Synodus non conſtituit quòd Presbyteri cum ſuis uxoribus non dormirent, Can. 12. diſt. 31. I. ibid.
Papia obſeſſa à Carolo Rege, Can. 22. diſt. 63. I. 85
Papius & Poppæus, Coſſ. ſuffecti, Canon. 6. diſt. 2. I. 2
in Pari delicto vel cauſa potior eſt conditio poſſidentis, cap. 65. de reg. jur. in 6. II. 349
Parentes fidem ſponſaliorum frangentes, triennio abſtineant à communione, Ca. 1. 31. q. 3. I. 381
filios Religioni non tradant ante decimum quartum annum, Can. 1. 20. q. 2. I. 292
Parentum vitia etiam ad poſteros transferuntur, Can. 10. diſt. 56. I. 78
qui Parentum cupiditate emunt Eccleſias, ſi parvuli ſunt, tolerantur, Can. 1. 1. q. 5. I. 147
quidam Parentum incuriâ non Epiſcopo, ſed cuidam Principum pecuniam dedit, ex diſpenſatione toleratur, Can. 3. 1. q. 5. I. ibid.
iniquitates obeſſe filiis non poſſunt, Can. 6. diſt. 56. I. 78
perfidia filiis obeſſe non debet, Can. 6. & 7. 1. q. 4. I. 145
peccata non imputantur iis qui ab eis perſonaliter diviſi probantur, Can. 8. & 10. 1. q. 4. I. ibid.
non Parentum, ſed propria culpa quemque damnat, Can. 5. diſt. 56. I. 78
pœnitentia circa quos pueri reperiuntur oppreſſi, cap. 3. de his qui filios occid. II. 242
in Parentela propria & conjugis eadem conſanguinitas eſt obſervanda, Can. 14. 35. q. 2. & 3. I. 432
Parochia Lugdunenſis, Can. 10. 9. q. 2. I. 209
Parochia quælibet ſub Epiſcopi proviſione regitur, Can. 4. 10. q. 1. I. 211
Parochia S. Mariæ de Marchia, cap. 8. de tranſact. II. 63
in alterius Parochia, niſi eo vacante, nulli aliquid agere licet, Can. 3. 9. q. 2. I. 208
Parochiæ unicuique Eccleſiæ priſtina diſpoſitione deputatæ, nulla poſſunt ratione convelli, Can. 5. 16. q. 3. I. 272
ruſticanæ apud Epiſcopos, qui eas retinent 30. annis ſine violentia, permaneant immobiles, Can. 1. 16. q. 3. I. 271
non impedit privilegium quominus Rectores Parochiarum habeant competentem portionem, cap. 2. §. Ubi autem. de decim. in 6. II. 322
ſtatus nec præſumptione, nec temporis præſcriptione mutari poteſt, Can. 5. 16. q. 3. I. 272
Eccleſiæ Parochialis regimen nullus ſuſcipiat, niſi vigeſimum quintum ætatis annum attigerit, ac ſcientiâ & moribus commendandus exiſtat, cap. 14. de elect. in 6. niſi ſit idoneus moribus, ſcientiâ & ætate & perſonaliter reſideat, & intra annum à die ſibi commiſſi regiminis, ad Sacerdotium promovere debet, Epiſcopus poteſt ad tempus gratiam reſidentiæ facere, cap. 14. & 22. 34. 35. de elect. in 6. II. 291. 293. 294
ad Parochialis Eccleſiæ non debet aliquis, niſi Subdiaconus ſit ad minus, admitti, cap. 5. de ætat. & qual. & ord. præf. II. 37
Parochialem habens Eccleſiam non per Vicarium, ſed per ſeipſum illi deſerviat, niſi ſit annexa Dignitati vel Præbendæ, & hoc caſu idoneum & perpetuum Vicarium conſtituat, cap. 30. §. Qui verò. de Præb. II. 143
Parochiales Presbyteri in quibuſdam Provinciis non obtinent, niſi quartam quartæ, id eſt ſextamdecimam decimarum, cap. 30. de Præb. II. ibid.
Parochialium Eccleſiarum Rectores non prohibentur audire leges vel Phyſicam, niſi ſint plebaniæ ſub ſe Capellas habentes, in quibus Clerici perpetuò inſtituantur, cap. 1. ne Cler. vel Monach. in 6. II. 328
Parochianus alterius ab Eccleſia abjici debet, & ad ſuam Parochiam redire compellendus, Can. 4. 9. q. 2. I. 208
Parochianum alterius non licet alicui judicare, Can. 1. 16. q. 3. I. 184. cap. 3. de Paroch. II. 166
Parochiano vel Diœceſano domicilium transferente, primus Prælatus in eo jura Epiſcopalia vel Diœceſana ſibi non vendicat: decimæ tamen prædiales illius Parochiæ ſibi debentur, niſi alteri debeantur ex conſuetudine, cap. 5. de Paroch. II. ibid.
Pars turpis eſt quæ ſuo non congruit univerſo, cap. 5. de ſponſ. duor. II. 207
toto continetur, cap. 80. de reg. jur. in 6. II. 349
Partium aſſertione merita cauſarum panduntur, cap. 5. de in integ. reſt. II. 67
Partus fœminarum eſt eis ſola nubendi cauſa, Can. 1. 32. q. 1. I. 381
Partum alienum ſupponens mulier audiri poteſt in confeſſione, cap. 9. de pœnit. II. 268
Parvuli non ſolùm pœnam, ſed culpam à parentibus trahunt, Can. 153. diſt. 4. de conſ. I. 482
Paſcha die tantùm Dominico celebrandum eſt & uno eodémque die, Can. 22. 23. 24. 25. & 26. diſt. 3. de conſ. I. 467
Paſchaſius, Can. 2. diſt. 89. I. 109
Paſchaſius Epiſcopus, Can. 1. diſt. 84. I. 103
negligenter Paſcens gregem Dominicum, convincitur ſummum non amare Paſtorem, Can. 2. 25. q. 1. I. 345
Paſſagini, cap. 15. de Hæret. II. 241
Paſſio implet aliquando vicem Baptiſmi, Can. 34. diſt. 4. de conſ. I. 471
Chriſti ad memoriam redit, dum Hoſtia frangitur, Can. 37. diſt. 2. de conſ. I. 457
Paſſivus Epiſcopus, Can. 15. 12. q. 2. I. 237
Paſtelli appellatio nova, Can. 3. 1. q. 2. I. 142
Can. 7. 1. q. 3. I. 143
Paſtor eſt diligendus, mercenarius tolerandus, latro cavendus, Can. 12. 23. q. 4. I. 311
Patareni, cap. 8. & 15. de Hæret. II. 238. & 241
Pater filios impuberes ubi voluerit, poteſt ſepelire facere, ſi ſit conſuetudo, cap. 7. §. ult. de ſepult. II. 165
non recipitur in cauſa filii, nec filius in cauſa patris, in contractibus & criminibus: at in matrimonio contrà, Can. 2. 35. q. 6. I. 441
Dominus, Judex, Dux plerumque ordinatiſſima poteſtate homines ſibi ſubditos per terrores leviorum pœnarum à gravioribus malis prohibeant atque compeſcant: plerumque autem à bona vita & à bonis factis minando & ſæviendo deterrent, Can. 40. 23. q. 4. I. 316
compellitur per cenſuram Eccleſiaſticam reſtituere filio ejus uxorem quam injuſtè detinet vel detinuit, cap. 1. de ſponſ. II. 201
poteſt in teſtamento quod filio impuberi facit, matrem privare portione jure naturæ debita, cap. 1. de teſtam. in 6. II. 321
ſe cum bonis ſuis & filio impubere offerente Monaſterio, filius pubes exire poteſt religionem & legitimam à monaſterio petere, cap. 14. de regular. II. 172
Patres venerandi, non reſpuendi aut inſidiandi, Can. 8. 6. q. 1. I. 192
id ſequendum quod nec præceptis Evangelicis, nec decretis ſanctorum Patrum invenitur adverſum, Can. 2. diſt. 14. I. 13
Paterno debent perire ſupplicio, in quibus paterni, hoc eſt hæreditarii criminis exempla metuuntur, Can. 22. 6. q. 1. I. 193
Paterius Notarius, Can. 68. 12. q. 2. I. 244
per Patientiam multa tolerantur, quæ ſi deducta fuerint in judicium, exigente juſtitia non debent tolerari, cap. 18. de præb. II. 141
Patientiæ præcepta, virtute animi, non oſtentatione corporis ſervanda ſunt, Can. 2. 23. q. 1. I. 307
Patriarcha, Can. 1. diſt. 21. I. 27
Patriarcha Conſtantinopoleos, Alexandriæ, Antiochiæ & Hieroſolymorum, Can. 7. diſt. 22. I. 30
Conſtantinopolitanus, cap. 9. de confir. ut. vel inut. II. 133
Aquileg. cap. 13. de ſentent. & re judic. II. 118
Hieroſolym. cap. 9. de cauſ. poſſ. & propr. II. 83
Grandenſis, cap. 8. de cauſ. poſſ. & propr. II. 84
Cap. 16. de jurejur. II. 108
Cap. 29. de offic. & pot. jud. deleg. II. 51
Romanus, Antiochenus, & Alexandrinus, Can. 1. diſt. 21. I. 27
non cognoſcit de cauſis ſubditorum Archiepiſcoporum & Epiſcoporum ſuorum, niſi per appellationem aut vigore conſuetudinis aut privilegii, cap. 9. de offic. jud. ord. II. 56
Conſtantinopolitanus ſecundum à Romano Pontifice locum obtinet, Can. 3. diſtinct. 22. I. 29
Epiſcopus auctoritate Romani Pontificis deponitur, Can. 5. diſt. 22. I. ibid.
Patriarcha qui confirmatum in Archiepiſcopum transfert ad Sedem Epiſcopalem, ab Epiſcoporum confirmatione ſuſpenditur, cap. 1. de translat. Epiſcop. II. 28
Patriarchatus Bituricenſis, Can. 8. 9. quæſt. 3. I. 210
Patriarchalium Sedium ordo, & privilegia, cap. 23. de privil. II. 262
Patriarchalibus Eccleſiis vacantibus provideri non poteſt inconſulto Romano Pontifice, cap. 3. de elect. in Extrav. II. 391
Patriarchium Lateranenſe, Can. 1. diſtinct. 23. I. 30
Can. 22. & 29. diſt. 63. I. 85. 86
Patriarchii apices, Can. 1. diſt. 22. I. 29
Patriciatûs dignitas, Can. 22. & 23. diſt. 63. I. 85
Patrimonium B. Petri in Tuſcia, cap. un. de major. & ob. in Extrav. II. 378
Patronus laicus clerico vel religioſo loco concedens Eccleſiam ſine conſenſu Epiſcopi, non obſtante tali conceſſione inutili, ad ipſam Eccleſiam cùm vacaverit, præſentare poterit & eam alteri Eccleſiæ de conſenſu Epiſcopi poterit concedere, cap. 8. de jure patr. II. 184
laicus ſi ſucceſſivè præſentat duos & ſecundus admittitur ab Epiſcopo diœceſano, valet inſtitutio, cap. 5. de jure patr. II. ibid.
non eligit prælatum in conventuali Eccleſia: ſed in capella, cap. 25. de jure patr. II. 186
non poteſt promittere ſe præſentaturum aliquem ad beneficium vacaturum: nec dare poteſtatem conferendi, antequam beneficium vacet, cap. 16. de conc. præb. II. 149
non poteſt ſibi Eccleſiam retinere propria auctoritate, vel aliquibus concedere, licèt ſit clericus, cap. 15. & 16. de jure patr. II. 185
laicus ad præſentandum habet tempus quadrimeſtre: Eccleſia ſemeſtre, licèt adquiſierit à laico, cap. un. §. ult. de jure patr. in 6. II. 325
non poteſt ſine Epiſcopi vel Papæ conſenſu, etiam loco religioſo conferre Eccleſiæ decimas vel aliud ſpirituale, cap. 17. de jure patr. II. 185
ſine Patroni conſenſu non poteſt quis Eccleſiam occupare, cap. 14. de jure patr. II. 185
Patrono vergenti ad inopiam ſuccurrit Eccleſia, cap. 25. de jure patr. II. 186
Patrono laico plures præſentante ſucceſſivè, judicio Epiſcopi relinquitur: ſi ſit Eccleſiaſtica perſona, potior eſt primò præſentatus, cap. 24. 28. & 29. de jure patr. II. 185. 186
jus Patronatûs ſeu jus Advocationis propria auctoritate alienare non poteſt, nec ab Eccleſia aliquid temporale exigere, niſi tempore fundationis illud fuerit à diœceſano reſervatum, cap. 23. de jur. patr. II. 185
ratum non eſt quod à Patrono inchoatum eſt, antequam præſentatio per diœceſanum Epiſcopum approbetur, cap. 5. & 8. de jure patr. II. 184
ex duobus præſentatis à Patrono laico, poteſt ſuperior inſtituere ſecundum, cap. 28. de jure patr. II. 186
Patroni laici excommunicantur, qui clericos inſtituunt & deſtituunt in Eccleſiis, vel bona ipſarum aliter adminiſtrant, clerici verò laicorum inſtitutionem recipientes ſine proprii Epiſcopi auctoritate, communione privantur, cap. 4. de jure patr. II. 184
advocati vel vicedomini vindicantes ſibi pluſquam jura permittant, per cenſuram Eccleſiaſticam compelluntur, cap. 12. de pœn. II. 267
ſi diſſideant inter ſe, & Eccleſia careat adminiſtratore, ceſſatur à divinis, tolluntur reliquiæ, & oſtia clauduntur, ſi aliter Eccleſiæ ſine ſcandalo provideri non poteſt, cap. 1. & 2. de jur. patr. II. 184
ille præfertur quem major pars præſentat ſi ſit idoneus: ſi ſine ſcandalo hoc non poſſit fieri, vel patroni intra tempus præſcriptum non præſentant, Epiſcopus ordinabit Eccleſiam, cap. 3. de jure patr. II. ibid.
etiam clerici novum cenſum imponere non poſſunt, nec veterem augere: & ſi ſuper hoc juramenta vel cautiones exegerunt, abſolvere coguntur, cap. 15. de cenſib. II. 188
Patronorum conſenſus expectandus in donationibus Eccleſiarum, cap. 20. de jur. patr. II. 185
Patronis Eccleſiæ vacantis intra tempus præſcriptum non præſentantibus, Epiſcopus ordinabit, cap. 12. de jure patr. II. 184
Patronatûs jus per ſe vendi non poteſt, cùm ſit ſpirituali annexum, cap. 16. de jure patr. II. 185
ſi venerit ad exemptos, non ideò debet jus Epiſcopale lædi, cap. 13. de jure patron. II. 185
conſiſtens in aliqua univerſitate temporalium, tranſit cum univerſitate: & ſi univerſitas tranſeat tantùm, quoad utile dominium, niſi jus patronatûs ſpecificè ſit exceptum, cap. 7. de jure patr. II. 184
adquirit quis ex conſtructione Eccleſiæ facta de Epiſcopi conſenſu, cap. 25. de jure patr. II. 186
ex vi juris Patronatûs non conceſſio, ſed præſentatio pertinet ad patronum, cap. 31. de jure patron. II. ibid.
ſi de jure Patronatûs quæſtio intra 6. menſes finita non ſit, Epiſcopus ordinare poteſt, cap. 22. de jure patr. II. 185
at ſi laicus, intra 4. menſes, cap. 27. de jur. patr. II. 186
Paulinus Aquileienſis Epiſcopus, Can. 20. 11. q. 1. I. 218
Paulinus Epiſcopus, Can. 2. diſt. 93. I. 112
Can. 13. 12. q. 1. I. 234
Pauliniſtæ, Can. 53. 1. q. 1. I. 132
Paulus monachus, Can. 15. 1. q. 7. I. 151
Paulus Samoſatenus, Can. 3. diſt. 15. I. 14
Paulus Eremita, Can. 3. diſt. 15. I. ibid.
Paulus hæreticus, Can. 4. 1. q. 7. I. 148
Paulus diaconus, Can. 6. & 7. 2. q. 3. I. 157
Paulus presbyter, Can. 17. 2. q. 5. I. 159
Paulus Diaclinæ civitatis Epiſcopus, ſubditorum accuſatione convictus deponitur, Can. 43. & 44. 2. q. 7. I. 172
Paulus vas electionis, Can. 3. diſt. 21. I. 28
Paulus ex vivis in paradiſum raptus eſt, Can. 29. 13. q. 2. I. 251
Paulus à fratribus per murum ſubmiſſus eſt in ſporta, Can. 48. & 49. 7. q. 1. I. 202. 203
Paulus civem Romanum ſe teſtatur, Can. 7. diſt. 10. I. 8
Paulus uno die eodémque tempore cum Petro glorioſa morte ſub principe Nerone coronatus eſt, Can. 2. diſt. 22. I. 29
Pauperes de Lugduno, cap. 15. de hæret. II. 241
non ſunt deſpiciendi qui Pauperibus agapas, id eſt, convivia exhibent, Can. 1. diſtinct. 42. I. 55
Pax Eccleſiæ mœſtitiam perditorum conſolatur, Can. 48. 23. q. 5. I. 325
vinculum charitatis, cap. 13. de judic. II. 72
qui contra Pacem Eccleſiæ ſunt, proprio ſpolientur honore, Can. 32. 24. q. 1. I. 335
Pacem non debemus offerre ante myſteria confecta, Can. 9. diſt. 2. de conſ. I. 454
Pacificus quis ſit, Can. 2. 23. q. 4. I. 310
Peccatum magnum indiget magnâ miſericordiâ, Can. 14. diſt. 3. de pœnit. I. 415
non dimittitur niſi reſtituatur ablatum, cap. 5. de uſur. II. 246
quod tantùm Judici notum eſt, ab eo damnari non valet, Can. 19. 2. q. 1. I. 155
nec Peccatum nec juſtitia ex opere ſine voluntate perficitur, Can. 10. 32. q. 5. I. 387
magnum magnis diuturníſque cruciatibus luitur, Can. 6. 23. q. 5. I. 320
originale à patribus trahimus, Can. 13. diſt. 4. de pœnit. I. 422
potiùs amore vindicari debet, quàm impunitum relinqui, Can. 51. 23. q. 4. I. 318
duplex, originale & actuale, cap. 3. §. verùm. de baptiſmo. II. 194
committens unum, omnium reus eſt, quo ad vitam æternam, cap. 9. de regul. jur. II. 282
tribus modis committitur: ignorantiâ, infirmitate, aut ſtudio, Can. 22. diſt. 2. de pœnit. I. 409
tribus modis impletur, Can. 2. diſt. 6. I. 5
ad Peccatum pervenitur tribus gradibus, delectatione, ſuggeſtione & conſenſione, Can. 21. diſt. 2. de pœnit. I. 409
majus eſt quod in Deum committitur quàm quod in hominem, Can. 12. 17. q. 4. I. 281
non dimittitur niſi reſtituatur ablatum, cap. 4. de regul. jur. in 6. II. 348
omne voluntarium, Can. 1. 15. q. 1. I. 256
Can. 5. 32. q. 5. I. 387
non remittitur, niſi reſtituatur ablatum, Can. 1. 14. q. 6. I. 255
Peccati magnitudo vel dignitatis, quemque fortiter dejicit, Can. 5. diſt. 40. I. 53
originalis pœna eſt carentia viſionis Dei, cap. 3. §. ſed adhuc. de baptiſmo. II. 194
venia non datur niſi correcto, cap. 5. de reg. jur. in 6. II. 348
nemo ſine Peccato aut reprehenſione vivit, Can. 4. diſt. 45. I. 58
Peccata minuta vel capitalia, Can. 3. diſt. 25. I. 35
aliquando puniuntur per populos juſſu divino excitatos, cap. 49. 23. q. 5. I. 324
odio habeantur, non homines, Can. 2. diſt. 86. I. 104
non ſunt nolentium, niſi neſcientium, Can. 1. 15. q. 1. I. 256
quatuor, Can. 71. de pœnit. diſt. 1. I. 402
venialia quæ poſt hanc vitam purgantur, Can. 4. diſt. 25. I. 35
manifeſta egent publicâ pœnitentiâ, cap. 1. de pœnit. II. 269
ex voluntate procedunt, Can. 1. 15. quæſt. 1. I. 256
ſcientium peccatis ignorantium præponuntur, Can. 21. 6. q. 1. I. 193
remittuntur non meritis hominum, ſed virtute Spiritûs ſancti, Can. 82. 1. q. 1. I. 135
alia penes voluntatem animi: alia circa naturæ infirmitatem, Cauſ. 15. q. 1. I. 256
aliena in Eccleſia alicui non præjudicant, Can. 7. 23. q. 4. I. 310
ſuos auctores tenere debent, nec pœna eſt ulteriùs protrahenda, quàm delictum fuerit in excedente repertum, cap. 2. de his quæ fiunt à major. parte cap. II. 151
inter Peccata deputari non poteſt, quod lex præcepit & Deus injunxit, Can. 3. diſt. 26. I. 36
& qui Peccat & qui peccanti conſentit, uterque reus, Can. 96. 11. q. 3. I. 230
qui Peccat, non peccat legis auctoritate, ſed contra legis auctoritatem, Can. 40. 23. q. 4. I. 316